மரித்தவர்கள் அல்லது ஜீவனுள்ளவர்கள் (2:1-7)

ஈவெல் நியெவெல் என்ற பயங்கரக் காட்சிச் சண்டையிடும் மனிதர் 1974ல், தாம் இடாஹோவில் உள்ள ஸ்நேக் ரிவர் கென்யான் (பாம்புபோல் வளைந்து மலைகளினூடே செல்லும் ஆறு) என்ற ஆற்றை ராக்கெட் பொருத்தப்பட்ட மோட்டார் சைக்கிளில் பயணம் செய்தவாறே குதித்து வெற்றிகரமாக அதைக் கடக்க முடியும் என்று ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நம்பும்படி செய்தார். ஏறக்குறைய 20,000 மக்கள் அந்த நிகழ்ச்சியை நேரில் காண்பதற்காகப் பணம் செலுத்தினார்கள். மற்றும் 1,000,000த்திற்கும் அதிகமானவர்கள் இதை நெருங்கிணைப்பு ஒளிபரப்பின் மூலம் நாடு முழுவதிலும் இருந்த அரங்குகளில் காண்பதற்கு டிக்கெட்டுகள் வாங்கினார்கள்.

நியெவெல் அந்த மலைக் கணவாய் ஆற்றைக் கடக்கத் தவறி விட்டார். அவருடைய “வான-சைக்கிள்” வண்டியில் இருந்த பாராசூட் உபகரண மானது அவரது குதிப்பு தொடங்கிய உடனே காலத்திற்கு முன்னதாகவே விரிந்து கொண்டது. பயங்கரக் காட்சிச் சண்டையிடுபவரும் அவர் தம் சைக்கிளும் கீழேயிருந்த தரையின் மீதுதான் மிதந்தன(ர்).

இருப்பினும் கூட, நம்மில் எவரும் நமது கார்களை மிக உயர்ந்த வேகத்தில் ஒரு குன்றின் மீது செலுத்தி மலைக் கணவாய் ஆற்றினூடே பறந்து செல்ல முயற்சி செய்தால், நாம் கடக்கும் தூரத்தைக் காட்டிலும் நியெவெல் அம்மலைக் கணவாய் ஆற்றினூடே அதிக தூரம் பயணம் செய்தார். சில கார்கள் எனது காரைக் காட்டிலும் சற்று அதிக தூரம் கடந்து செல்லலாம், ஆனால் எந்த ஒரு காரும் வெற்றிகரமாய் குதித்து விட முடியாது. அவை யாவும் மோதி நொறுங்கி விடும்.

வாழ்க்கையை வாழுதல் என்ற விஷயம் வரும் பொழுது, மக்கள் மாறுபடுகின்றனர். நாம் நபருக்கு நபர் என்ற ஒப்பிடுதலைச் செய்தால், ஒரு நபர் மிகவும் அடிக்கடி நற்செயல்களைச் செய்து அடுத்த நபரைக் காட்டிலும் அதிக அளவு மாறுபட்டிருக்கலாம். இருப்பினும் பரிசுத்தமான ஒரே தேவனு டன் ஒப்பிடுகையில் எல்லா மக்களுமே நற்செயல்களில் குறைவு படுகின்றார்கள். பாவம் நிறைந்த மனிதனைப் பரிசுத்த தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கின்ற மலைக் கணவாய் ஆற்றினூடே கடந்து செல்வதற்கு எந்த நபராலும் உதவி செய்ய இயலாது.

உயிர் வாழ்ந்தவர்களிலேயே மிகவும் சுயநலமற்ற, அக்கறையுள்ள, கொடுக்கின்ற மனிதருக்கும் கூட தேவனுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமை யானது, அடால்ஃப் ஹிட்லர் அல்லது மதக்குழுத் தலைவரான சார்லஸ் மேன்ஸன் ஆகியோருக்குத் தேவைப்பட்டது போன்றே அவசியமாகின்றது. ஒப்பீட்டில் வேண்டுமானால் அவர்களின் வாழ்வானது சம அளவில் பாவமில்லாததாக இருக்கலாம், ஆனால், அவர்கள் சம அளவிலேயே தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றார்கள் மற்றும் சம அளவிலேயே பாவத்தில் மரித்தவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

எந்த ஒரு பாவியும் ஆவிக்குரிய வகையில் மற்ற எந்தப் பாவியைக் காட்டிலும் மேன்மையான நிலையில் இருப்பதில்லை. தேவனுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமையில்லாமல் நம்மில் எவரொருவரும், ஒரு குடிகாரர், போதை மருந்து விற்பவர் அல்லது ஆபாசப் படம் தயாரிப்பவர் ஆகியோரை விட அதிகம் தேவனிடத்தில் நெருங்குபவராய் இருக்க முடியாது. நீங்கள் உங்கள் பாவங்களில் மரித்துள்ள பொழுது, நீங்கள் உங்கள் பாவங்களில் மரித்தவர்களாகவே இருக்கின்றீர்கள்.

தேவனுடைய வல்லமையானது கிறிஸ்துவுக்குச் செய்தது எதுவோ, அதையே உங்களுக்கும் செய்யக் கூடியதாக உள்ளது என்பதே நற்செய்தியாக இருக்கின்றது. தேவனுடைய வல்லமை மரித்தோரை எழுப்புகின்றது. இந்த சத்தியத்தை எபேசியர் 2:1-7 உறுதிப்படுத்துகிறது: *பாவிகளை மரணத்திலிருந்து கிறிஸ்துவின் மூலம் வாழ்வுக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலமாகத் தேவன் தமது மாபெரும் வல்லமையைச் செயல்விளக்கப்படுத்துகின்றார்.*

தேவனுடைய வல்லமையினின்று தனித்து இருந்த பாவிகளின் நிலையை தேவன் விவரிக்கின்றார்

எபேசுவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பவுல் பின்வருமாறு கூறினார்:

> அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்த உங்களை உயிர்ப்பித்தார். அவைகளில் நீங்கள் முற்காலத்திலே இவ்வுலக வழக்கத்திற்கேற்றபடியாகவும், கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் இப்பொழுது கிரியைசெய்கிற ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவாகிய ஆவிக்கேற்றபடியாகவும் நடந்து கொண்டீர் கள். அவர்களுக்குள்ளே நாமெல்லாரும் முற்காலத்திலே நமது மாம்ச இச்சையின்படியே நடந்து, நமது மாம்சமும் மனசும் விரும்பினவை களைச் செய்து, சுபாவத்தினாலே மற்றவர்களைப்போலக் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம் (2:1-3).

கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக ஒரு நபரின் நிலை பற்றிய அழகற்ற சித்திரம் ஒன்றைப் பவுல் தீட்டினார். இந்த வசனங்கள், தேவனுடைய வல்லமை மட்டுமே வென்றொழிக்கக்கூடிய பயங்கரமான சூழ்நிலையைச்

சித்தரிக்கின்றன. நாம் குறைந்தது ஐந்து உறுதிப்பாடுகளைக் காண்கிறோம்:

1. நாம் மரித்தவர்களாய் இருந்தோம் (வ. 1). அந்தக் கூற்று நமது சூழ்நிலையைத் தொகுத்துரைக்கிறது. நாம் மரித்துக் கொண்டிருப்பவர் களாகவோ, படுகாயம் அடைந்தவர்களாகவோ அல்லது மிகவும் நோய் வாய்ப்பட்டவர்களாகவோ மட்டும் இருந்ததில்லை. தேவனைப் பொருத்த மட்டில் நாம் மரித்தவர்களாய் இருந்தோம். நமது ஆவிகள் தங்களில் ஜீவனைக் கொண்டிருந்ததில்லை. இழந்துபோகப்பட்ட மனிதர் தாம் எவ்வளவு உண்மையாக மரித்த நிலையில் உள்ளார் என்பதை உணர்ந் தறியாமல் இருக்கின்றார் என்பது பரிதாபத்திற்குரியதாக உள்ளது. எனது நண்பர் பாப் அவர்கள் தமது முப்பது வயது வரையிலும் கிறிஸ்தவராக வில்லை. ஒருமுறை என்னிடத்தில் அவர், ''அந்தக் காலத்தில் நான் எதையேனும் இழந்து விட்டிருந்ததாக நினைக்கவில்லை. என் வாழ்வு வெறுமையானதென்பது காணப்படாதிருந்தது'' என்று கூறினார். நம்மில் பலர் பாப்புடன் (நம்மை) அடையாளப்படுத்த முடியும். நம்மில் சிலர் பல நாட்களாக, பல மாதங்களாக, பல ஆண்டுகளாக, நாம் வாழ்ந்திருந்த தாகவும், நாம் விரும்பியபடியே செய்ததாகவும், வாழ்வின் "மிக வேகமான சாலையில்'' பயணித்ததாகவும் நினைத்திருப்போம். அந்த வேளையின் போது, நமது இருப்பின் மத்தியில் நாம் எவ்வளவு முழுமையாக மரித்திருந்தோம் என்பது பற்றி நாம் கருத்து எதுவும் கொண்டிருந்ததில்லை.

2. நாம் உலகத்தின் வழிகளைப் பின்பற்றினோம் (வ. 2) கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டில் "உலகம்" என்ற வார்த்தை 186 முறை வருகின்றது, உண்மையில் ஒவ்வொரு முறையும் அது பொல்லாங்கையே குறிப்பதாக உள்ளது. "உலகம்" என்பது தேவனுடைய சித்தத்திலிருந்து முழுமையாய் வெளியே அடியெடுத்து வைத்த படைப்பின் பாகமாக உள்ளது. தேவனைப் பற்றித் தீவிரமாய்ச் சிந்திக்க மறுத்தல் என்பது உலகக் கண்ணோட்டமாக உள்ளது. உலகப் பிரகாரமான கண்ணோட்டம் இன்றைய நாட்களில் விஞ்சியிருக் கின்றது. இது உடனடியான திருப்தியை உயர்த்துகின்றது. இந்த வரையறை யில் அடங்கியுள்ள மக்களுக்கு, பாலுறவு, உணவு, பானம், விடுமுறைகள், உடைகள், பணம் மற்றும் மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தல் என்பவைகளே வாழ்வில் மிகவும் முக்கியமான விஷயங்களாக இருக்கின்றன. மிகச் சிறப்பாக விற்பனையாகும் புத்தகங்களின் பொருளடக்கங்களில், உலகப் பிரகாரமான கண்ணோட்டமானது அதிகம் மேலோங்கியுள்ளது. இது நவீன வரை கலை, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் மக்கள் மந்தை மந்தையாகச் சென்று காணும் திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றில் தன்னையே காண்பிக்கின்றது. உலகப் பிரகாரமான கண்ணோட்டமானது ஒழுக்கத்தைச் சார்பு நிலைக்குரியதாக்குகின்றது. சரி மற்றும் தவறு என்பவை தனிப்பட்ட முன்னுரிமைக்கு வழிகொடுக்கின்றன.

3. பொல்லாத சக்திகள் நம்மைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. வசனம் 2, நாம் உலகத்தின் வழிகளை மட்டுமின்றி, ''கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத் தில் இப்பொழுது கிரியை செய்கிற ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவாகிய ஆவிக்கு'' உரிய வழிகளையும் பின்பற்றியிருந்தோம் என்று கூறுகின்றது. சாத்தான், "இவ்வுலகத்தின் அதிபதியாக" (யோவா. 12:31),

“பிசாசுகளின் தலைவனாக” (மத். 9:34), மற்றும் “அவிசுவாசிகளின் மனதைப் பார்வை யற்றுப் போகும்படி செய்கின்ற இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாக” (2 கொரி. 4:4) இருக்கின்றான். சாத்தான் தேவனுக்கெதிரான கலகத்தை நபர்த்துவப் படுத்துகின்றான். கிறிஸ்துவுக்கு முன்னதாக நாம், அறிந்தோ அறியாமலோ சாத்தானின் பொல்லாத செல்வாக்கிற்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாய் இருந்தோம். நாம் பிசாசுடன் மரணத்திற்குரிய அதே அலை வரிசைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். அவன் நமது மனங்களில் ஒரு நேரான, நிலைப்புத் தன்மையற்ற, ஒரு நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்தான்.

4. நாம் மாம்சத்தைத் திருப்திப்படுத்த வாழ்ந்தோம் (வ. 3). Sarx என்ற கிரேக்க வார்த்தையே மாம்சம் என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது. இது மனிதத்துவமானது அதன் பாவம் நிறைந்த தன்மையில் இருப்பதைக் குறிக்கின்றது. இது நாம் தேவனுக்கெதிராக, எவ்வித வருத்தமும் இன்றி நாம் தேர்ந்து கொள்வதைச் செய்யும்படி வளர்த்துக் கொண்ட நிலைப்பாடாக உள்ளது.

5. நாம் கோபாக்கினைக்கு உட்பட்டிருந்தோம் (வ. 3). நாம் “சுபாவத் தினாலே மற்றவர்களைப் போலக் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளா யிருந்தோம்” என்று பவுல் கூறினார். தேவனுடைய பரிசுத்த தன்மையானது பாவத்திற்கெதிராக பரிசுத்த கோபத்தை வேண்டி நிற்கின்றது. பாவம் எப்பொழுது இருப்பினும், எங்கு இருப்பினும் அது யாரிடத்தில் தன்னைக் காண்பித்த போதிலும் தேவன் அதை அருவருக்கின்றார். “கோபம்” (Gk.: orge) என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையானது “பொல்லாங்கின் ஒவ்வொரு உருவம் மற்றும் வடிவத்திற்கு எதிராக பரிசுத்த தேவனின் தொடர்ந்த மற்றும் பலத்த பதில்செயல்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது.

கிறிஸ்து இல்லாமல் வாழ்வு என்பது பற்றிய அளவீட்டு விவரிப்பைப் பவுல் கொடுத்தார். நாம் மரித்தவர்களாய் இருந்தோம். நாம் உலகத்தின் வழிகளைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தோம். பொல்லாத சக்திகள் நம்மைக் கட்டுப்படுத்தின. நாம் மாம்ச இச்சையை நிறைவேற்றும் செயல்களினால் பட்சிக்கப்பட்டிருந்தோம். நாம் தேவனுக்கு முன்பாக ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கு உட்பட்டிருந்தோம்.

யாரேனும் ஒருவர், ‘‘ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள், கண்ணியமான வாழ்வை வாழ்பவர்களைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? அவர்கள் குற்றவாளி களாய் இருப்பதில்லை. அவர்கள் அருமையான அயலகத்தவர்களாய் உள்ளனர். அவர்கள் வாழ்வில் பொதுவாக குழப்பம் எதையும் விளைவிப்ப தில்லை. இந்த விவரிப்பானது அவர்களுக்குப் பொருந்துவது எவ்விதம் சாத்தியமாகக் கூடும்?’’ என்று கூறலாம். இதை ஜான் மெக்ஆர்தர் தெளிவுபடுத்திய வகையை நான் விரும்புகின்றேன்:

> தேவனைத் தவிர எல்லா மனிதர்களும் பாவம் நிறைந்தவர்களாய் உள்ளனர் என்பது ஒவ்வொரு நபரும் சம அளவில் மோசமானவர் களாகவும் துன்மார்க்கர்களாகவும் உள்ளனர் என்பதாக அர்த்தப்படுவ தில்லை. ஒரு யுத்த களத்தில் உள்ள இருபது பிணங்கள் அழிவின்

> பல்வேறு படிநிலைகளில் இருக்கலாம், ஆனால் அவை யாவும் ஒரே சீரான வகையில் இறந்தவைகளாக உள்ளன. மரணம் என்பது தன்னை மாறுபட்ட பல வடிவங்களிலும் அளவுகளிலும் வெளிப்படுத்து கின்றது, ஆனால் மரணம் தன்னில் எந்த அளவுகோலையும் கொண்டிருப்பது இல்லை. பாவம் என்பது தன்னை மாறுபட்ட பல வடிவங்களிலும் அளவுகளிலும் வெளிப்படுத்துகின்றது, ஆனால் பாவம் தன்னில் எந்த அளவுகோலையும் கொண்டிருப்பதில்லை. எல்லா மனிதர்களும் தங்களால் எவ்வளவு இயலுமோ, அவ்வளவு பொல்லாங்குள்ளவர்களாக இருப்பதில்லை, ஆனால் எல்லாரும் தேவனுடைய பரிபூரணமான தராதரத்திற்கு அளவிடப்படுவதில் குறைவுபடுகின்றனர்.[1]

இப்பொழுது நாம் இந்த சத்தியத்தை இரண்டு நடைமுறைக் கருத்துகளினால் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்:

முதலாவது, இரட்சிப்புக்கான தேவை பற்றிய விழிப்புணர்வு, இழந்து போகப்பட்டிருப்பதின் அர்த்தம் என்ன என்பது பற்றிய உங்கள் புரிதலுடன் நேரடியாக உறவுபட்டுள்ளது. தேவனுடைய வல்லமையின்றி உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை, மற்றும் தேவனுடைய வல்லமையானது தன்னை கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தில் மாத்திரமே காண்பிக்கின்றது. நீங்கள் கிறிஸ்துவைக் கொண்டிராதிருந்தால் உங்கள் வாழ்வு பற்றிய தேவனுடைய சுய விவரிப்பு 2:1-3ல் காணப்படுகிறது. நீங்கள் உயிருடன் வாழ்வதாக நீங்களே நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் தேவனுக்கு நீங்கள் மரித்தவர்களாகவே இருக்கின்றீர்கள். உங்களில் சிலர் இளைஞர்களாய் இருக்கின்றீர்கள், நீங்கள் உங்கள் வாழ்வின் முதிர்வயது வரையிலும் தேவன் உங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று நினைக்கின்றீர்கள். உங்களில் சிலர் தேவனுக்கு மிக அரிதாகவே இரண்டாவது சிந்தனையை அளிக்குமளவு ஒரு வேலையில் நீங்கள் மிகவும் மும்முரமாய் ஈடுபடுகின்றீர்கள். உங்களில் சிலர் தேவன் இல்லாமல் வாழும் பழக்கத்தை இப்பொழுது தான் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளீர்கள் என்னுமளவுக்கு நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றீர்கள். வேதாகமத்தைக் காணுங்கள். இந்த வசனப்பகுதியைக் கண்ணோக்குங்கள். இது ஒரு கண்ணாடியாக உள்ளது. இது நீங்கள் தேவனின்றி இருந்தால் எப்படியிருப்பீர்கள் என்று காண்பிக்கிறது, இதன் மூலம் உங்களுக்கு அவர் எவ்வளவாய்த் தேவைப்படுகிறார் என்பதைக் காண்பீர்கள்.

இரண்டாவது, தேவனுக்குத் துதியின் வலிவுத் தன்மையானது, நாம் அவரின்றி இருந்த பொழுது எப்படியிருந்தோம் என்ற நமது புரிந்து கொள்ளுதலுடன் நேரடியாக உறவுபட்டுள்ளது. ஆராதனை என்பது உங்களுக்கு அலுப்பூட்டுவதாக இருந்தால், தேவன் உங்களுக்குச் செய்துள்ள வற்றை நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை என்றே பொருளாகின்றது. துதியின் பாடல் பாடப்படும் நேரம் முழுவதிலும் நாம் ஒருக்காலும் கொட்டாவி விடலாகாது, அல்லது நாம் கர்த்தரை தொழுது கொள்ள மற்றும் வணங்க கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களைத் தவற விடலாகாது. நாம் கர்த்தருக்காக உணர்வெழுச்சியடைந்தவர்களாய், மகிழ்வடைந்தவர் களாய், உற்சாகம் அடைந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு

காலத்தில் நாம் எப்படியிருந்தோம் என்பதையும் நமது வாழ்வில் தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ள மாறுபாடு என்ன என்பதையும் நாம் புரிந்து கொண்டிருந் தால், "அல்லேலூயா, தேவனையே ஏகமாய்த் துதியுங்கள்" என்ற பாடலை நாம் உண்மையற்ற வகையில் பாட இயலாது. "நான் மீட்கப்பட்டேன்" என்ற பாடலை நாம் சிறிதேனும் உற்சாகமோ அல்லது மகிழ்வோ இல்லாமல் எப்படிப் பாட முடியும்? தேவனின்றி இருந்த பொழுது நமது நிலை எப்படியிருந்தது என்பதை நாம் எவ்வளவு அதிகமாகப் புரிந்து கொள்ளுகின்றோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக நாம், நமது வாழ்வில் அவர் ஏற்படுத்தியுள்ள மாறுதல்களுக்காக அவரைத் துதிப்போம்.

தேவனுடைய வல்லமையற்ற நிலையில் பாவிகளின் நிலைபற்றி நாம் 2:1-3ல் அவருடைய சொந்த விவரிப்பில் இருந்து கற்கின்றோம்.

தேவனுடைய வல்லமையின் விளைவாகப் பாவிகளில் உண்டாகும் மாற்றத்தைத் தேவன் வெளிப்படுத்துகின்றார்

பவுல், பாவிகளின் நிலைமையைக் காண்பித்த பிறகு, அந்த நிலையை மாற்றுவதற்குத் தேவன் செய்துள்ளது என்ன என்பதை விளக்கப் படுத்தினார்:

> தேவனோ, இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவராய் நம்மில் அன்புகூர்ந்த தம்முடைய மிகுந்த அன்பினாலே, அக்கிரமங்களில் மரித்தவர்களா யிருந்த நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனேகூட உயிர்ப்பித்தார்; கிருபை யினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் விளங்கச்செய்வதற் காக, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மை அவரோடேகூட எழுப்பி, உன்னதங்களிலே அவரோடேகூட உட்காரவும் செய்தார் (2:4-7).

சுவிசேஷமானது "தேவனோ" என்ற வார்த்தையைச் சார்ந்துள்ளது. இது, நமது அவலமான நிலையை, நமது தோல்விகள், மற்றும் பாவங்கள், நமது முரட்டுத்தனம், மற்றும் இழந்துபோன நிலை ஆகியவற்றை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. மேலும் இது திகைக்கச் செய்யும் தனிச்சிறப்புக் கொண்ட நேரெதிர்த்தன்மை ஒன்றையும் அறிமுகப்படுத்துகின்றது. ஆவிக்குரிய வகையிலான தோல்வியின் இறப்பு நிலைப் பின்னணிக்கு எதிராக "இரக்கத்தில் ஐசுவரியமும்," "நம்மில் அன்புகூர்ந்த தம்முடைய மிகுந்த அன்பும்" கொண்ட தேவன் அங்கு தோன்றுகின்றார்.

பின்வரும் வினைச் சொற்கள் மற்றும் அவை விவரிக்கின்ற செயல்கள் மூலமாகத் தேவன் என்ன செய்துள்ளார் என்பதைக் கவனியுங்கள்:

1. அவர் "நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனேகூட உயிர்ப்பித்தார்." கிறிஸ்தவர் இனியும் தேவனிடமிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பதில்லை. இனியும் அவர் (கிறிஸ்தவர்) மரித்தவராய் இருப்பதில்லை. இயேசுவே

வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார் (யோவா. 14:6). அவருக்குள் ஜீவன் உள்ளது (யோவா. 1:4). இயேசுவில் நம்பிக்கை வைக்கிற எவரும் அழிந்து போகாமல் நித்திய ஜீவனை உடையவராய் இருக்கின்றார் (யோவா. 3:16).

2. அவர், "நம்மை அவரோடே [கிறிஸ்துவோடே] கூட எழுப்பினார்." ஒவ்வொரு நபருக்கும் இந்த எழுப்புதல் எப்பொழுது நடைபெறுகின்றது? பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> *கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாமனைவரும் அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றதை அறியாமலிருக்கிறீர்களா? மேலும் பிதாவின் மகிமையினாலே கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல, நாமும் புதிதான ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படிக்கு, அவருடைய மரணத்திற்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானத்தினாலே கிறிஸ்துவுடனேகூட அடக்கம்பண்ணப்பட்டோம். ஆதலால் அவருடைய மரணத்தின் சாயலில் நாம் இணைக்கப்பட்டவர்களானால், அவர் உயிர்த்தெழுதலின் சாயலிலும் இணைக்கப்பட்டிருப்போம் (ரோமர் 6:3-5).*

நீங்கள் இழந்துபோகப்பட்டிருக்கின்றீர்கள் என்று நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும்பொழுது, உங்கள் பாவங்களுக்காக இயேசு மரித்தார் என்று நீங்கள் கேள்விப்படுகின்றீர்கள், அவருடைய வசனங்கள் மற்றும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின்மீது உங்கள் நம்பிக்கையை வைக்கின்றீர்கள், மற்றும் நீங்கள் உங்கள் பாவ மன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றீர்கள், பின்பு நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் எழுப்பப்படுகின்றீர்கள். இனியும் நீங்கள் உங்கள் பாவங்களில் மரித்தவர்களாய் இருப்பதில்லை. நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் வாழ்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றீர்கள்.

3. அவர் "நம்மை ... அவரோடேகூட உட்காரவும் செய்தார்." நாம் உன்னதங்களில் கிறிஸ்துவுடன் இருக்கின்றோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், நாம் ஒரு புதிய குடியிருப்பில் பிரவேசித்திருக்கின்றோம். தேவனுக்குப் புறம்பே அடியெடுத்து வைத்திருக்கும் இவ்வுலகமானது இனியும் நமது இல்லமாய் இருப்பதில்லை. நாம் ஒரு புதிய சுற்றுச் சூழலில் வாழ்கின்றோம். தேவன் நமக்காகப் படைத்துள்ள சுற்றுச் சூழலில் நாம் வாழ்கின்றோம். இதைச் சாத்தியமாக்குவதற்காகவே இயேசு இவ்வுலகத்திற்கு வந்தார். அவர் நமது புதிய குடியிருப்பை அல்லது சுற்றுச் சூழலை "இராஜ்யம்" என்பதாக அடிக்கடி உரைத்தார்:

> *"என் இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல ..." (யோவா. 18:36).*

> *"... உங்களுக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுக்க உங்கள் பிதா பிரியமாயிருக்கிறார்" (லூக். 12:32).*

> *"ஆகையால், என் பிதா எனக்கு ஒரு இராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினதுபோல, நானும் உங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறேன். நீங்கள் என் இராஜ்யத்திலே என் பந்தியில் போஜனம் பண்ணி, ..." (லூக். 22:29, 30).*

"... ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான் ..." (யோவா. 3:3).

கிறிஸ்தவர்கள், உன்னதங்களிலே கிறிஸ்துவுடன்கூட அமர்த்தப் பட்டுள்ளனர்.

தேவன் என்ன செய்துள்ளார் என்பதைப் பவுல் தேர்ந்தெடுத்த வினைச் சொற்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தேவன் "நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனேகூட உயிர்ப்பித்தார்," கிறிஸ்துவுடனே "கூட எழுப்பினார்" மற்றும் கிறிஸ்து வுடனே "கூட உட்காரச் செய்தார்." தேவன் நமக்கு இவை யாவற்றையும் ஏன் செய்தார் என்று தொடர்ந்து நமக்குப் பவுல் கூறச் சென்றார். நாம் தேவனிடத்திலிருந்து என்றென்றைக்குமாகத் துண்டிக்கப்பட வேண்டிய நிலைக்குத் தகுதியானவர்களாய் இருக்கும்பொழுது, தேவன் ஏன் நம்மை உயிர்ப்பித்தார்?

இதற்கான பதிலானது, நமது இரட்சிப்புக்கும் அப்பால், நமது சுயாதீனத்திற்கும் அப்பால், நாம் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதற்கும் அப்பால், தேவனுடனான நமது ஐக்கியத்திற்கும் அப்பால் இவை எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் செல்லுகின்றது. பவுல், "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் விளங்கச் செய்வதற்காக" (2:6) என்று கூறினார்.

இந்த வசனம் உறுதிப்படுத்துகின்ற விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். தேவன் நம்மை மரணத்திலிருந்து, கிறிஸ்துவுக் குள்ளான ஜீவனுக்குக் கொண்டு வந்தார், அதன் மூலம் நமக்குள் அவர் படைப்பு முழுவதற்கும் தமது கிருபையின் பரந்துபட்ட தன்மையைக் காண்பிக்க முடிவதற்காக அவர் இதைச் செய்தார். இது எருசலேமில் முதல் கிறிஸ்தவர்களுடன் தொடங்கி, பின்பு அந்தியோகியா, எபேசு, கொரிந்து மற்றும் ரோமாபுரி முதலிய இடங்களில் இருந்தவர்களுடன் தொடர்ந்தது. இது இரண்டாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்கு அப்பாலும் இருந்த கிறிஸ்தவர் களை, கிறிஸ்துவின் நாமத்தைத் தரித்துக் கொண்டவர்கள் யாவரையும் வந்து அடைந்தது. நூற்றாண்டுகள் கடந்து சென்றதினூடே, தேவன் படைப்பு அனைத்திற்கும் தமது அன்பு மற்றும் கிருபை ஆகியவற்றின் தொடர்ந்த காட்சியை அளித்தார். நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு உரியவராய் இருந்தால், தேவனுடைய கிருபையின் மகத்துவத்திற்கு மாபெரும் சாட்சியத்தின் அங்கமாய் இருக்கின்றீர்கள்.

நித்திய காலங்கள் வருகின்ற பொழுது, கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை உயிர்ப்பிப்பதற்குத் தேவன் செய்துள்ளவை பற்றி நாம் அப்பொழுதும் அவரை மகிமைப்படுத்தி வியந்து கொண்டிருப்போம். சொல்லப் போனால், தேவனை என்றென்றைக்கும் எப்பொழுதும் துதிப்பதில் தூதர் சேனைகளும் இணைந்து கொள்ளும்.

முடிவுரை

நாம் மூன்று கேள்விகளுடன் முடிப்போம். அவற்றிற்கு நீங்களே உங்களுக்குப் பதில் அளித்துக் கொள்ள முடியும். உங்கள் பதிலின் காரணமாக நீங்கள் உங்கள் வாழ்வில் சிலவற்றை மாற்ற வேண்டியிருந்தால், உடனடியாக அதைச் செய்யுங்கள்.

ஆவிக்குரிய வகையில் நீங்கள் மரித்திருக்கிறீர்களா அல்லது உயிருடன் இருக்கிறீர்களா? உங்களை மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குக் கொண்டு வந்த தேவனுக்கு உண்மையிலேயே நன்றி நிறைந்தவர்களாக உங்கள் வாழ்வை நடத்துகின்றீர்களா? உங்கள் வாழ்வை உற்றுநோக்கும் மற்றவர்கள் அதில் தேவன் செய்துள்ள தெளிவான மாற்றங்களைக் காண முடியுமா?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு நீங்கள் எவ்வாறு பதில் அளித்தீர்கள்? நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய மாற்றங்கள் யாவை? உங்கள் வாழ்வில் தேவன் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வல்லமை கொண்டுள்ளார். அதை அவர் செய்ய அனுமதியுங்கள்.

குறிப்பு

[1]John MacArthur, Jr., *Ephesians,* The MacArthur New Testament Commentary (Chicago, Ill.: Moody Press, 1986), 54.